

Kmetijske raznoterosti.

Breje krave moraš tako krmiti, da ne debele, a vendar ostanejo dobro rejene in imajo dosti krvi, ker le tako je pričakovati, da bodo krave imele dosti mleka. Krave moraš popolnoma prenehati molzti vsaj šest tednov poprej, predno imajo tele. Če se breje krave preslabo krmijo, ima to slabe posledice. Dajati brejim kravam ne smeš preveč sočivja ali oljnatih preš.

Miši in rovke poškodujejo pod snegom gomole in korenine rastlinam. Zato naj se često pogleda, nastavijo pasti ali položi otrova no korenje.

Poučni in zabavni del.

Varšavski spomini iz 1830. leta.

(Ruski spisal N. P. Makarov.)

VI.

(Dalje.)

Junak in žrtva anekdotov.

Končavam galerijo varšavskih originalov s pripovedovanjem še ob jedni jako znameniti osebi. To je bil moj tovariš v šoli gardskih podpraporščikov, neki Pukalov, podpraporščik volinskega polka, dobro znan po vsej Varšavi zaradi svojih anekdot, katerim je posvetil sebe in za katere je bil ne le večkrat zaprt, a služil celih deset let v nižjem činu podpraporščikov in naposled, bil imenovan za častnika, pa ne v gardi, za kar bi imel pravico po svojem razumu, izobraženosti in premožnosti, temveč v armadnem polku.

Postranski sin grofa Arakčejeva je bil Pukalov jako umen in izvrstno izobražen, kajti dovršil je bil göttingensko vseučilišče. Poleg drugih znanostij znal je odlično jezike: ruščino, francoščino, angleščino, italijanščino, nemščino in latinščino. Dobro je igral na glasovir in čital note á livre ouvert. Njegova vnanjost je bila jako originalna. Bil je srednje postave, tršat in malo pripognen, ni bil lep, pa tudi ne grd, ter je imel jako izrazen obraz. Zamolkel je bil kakor cigan, s temnorujavimi očmi, s svetločrnimi lasmi, obraz je imel dosti pravilen in jako gibčen, tako da se je v petih minutah desetkrat spačil, pa vselej drugače, in znal se je tako dobro pačiti, da bi človek, ki ga ni poznal, ne bil vedel, da se pači, temveč bi bil mislil, da je naravno tako grd. Tako se je ob jednom jedna polovica njegovega obraza smejala, druga pa jokala. Glavna njegova posebnost je bila, da je imel zadej šop popolnoma belih las velik kakor rubelj. To so vedeli v vsej Varšavi in po tem so ga spoznali, kateri so ga videli prvič. Naravnost iz inozemstva je Pukalov prišel v Varšavo, da ustopi v vojaško službo. Zato se je moral predstaviti cesarjeviču, in takoj je pokazal svojo ekscentrično stran in razjezil velicega kneza. Na vprašanja je odgovarjal zdaj francoski, zdaj nemški, zdaj angleški in sedaj italijanski.

— Kje ste se izobraževali? vprašal ga je veliki knez.

— V göttingenskem vseučilišču, vaša visokost.

— Zakaj ne v Rusiji?

— V Rusiji se je težko dobro in temeljito izobraziti.

— Ti si predrzen dečko, ti tak mlekozobnik? V Rusiji se je izobrazil tvoj car, v Rusiji sem se izobrazil jaz. Kaj sem pa jaz? Mari sem tepec?

— Ne morem vedeti, vaša visokost.

V volinski polk ž njim, v Cemirova (najstrožjega stotnika) stotnijo, ne pustiti ga na dopust, ne na odpust, ne pošiljati ga v šolo podpraporščikov, pa tudi ne predlagati za častnika, dokler jaz ne odločim, kaj naj se ž njim zgodi.

In začelo se je zanj trpljenje, a baš vsled tega je še le postal pravi junak anekdot, zaradi katerih je postal slaven po vsej Varšavi. Tukaj ni mogoče navesti vseh njegovih anekdot, za to bila potrebna cela knjiga. Tukaj naj navaden le nekatere.

Pukalov je dobival od matere tisoč zlatov (150 rubljev) na mesec za izdrževanje. To je velikanski denar, če se pomisli, da je tedaj v Varšavi bila nenavadna cena. Tako je kosilo petih jedij pri Henikovskem in v drugih gostilnah veljalo poldrug zlat, 22½ kopek v srebru. Porcije so bile tako velike, da je jednega kosila, prinesenega iz gostilne domu, bilo dosti za dva. Kosilo s šestimi jedmi je veljalo 2 zlata (30 k.) Bila so tudi kosila s štirimi jedmi, ki so veljala zlat, ali 15 kopek, zlasti v Podvalni ulici v gostilni pod Zartokiem, kamor so zlasti hodili junckerji in poljski podčastniki.

Čaša odlične kave (kakeršne ni nikjer drugje, kakor na Poljskem) je veljala 3 kopeke. Funt govedine 1. vrste 4½ kopeke, navadne pa še 3 ali 2 kopeki. Najboljših hrušk dobil si deset za petico, izbornih, debelih in zrelih češpelj dobil si za 3 kopeke celo mero, v kateri jih je bilo nad sto. Izvoščiki imeli so po dva konja in pokrite vozove ter je računali za jedno vožnjo 15 kopek, bodi si tudi od jednega konca mesta do drugega. Obutev: Najprvi in najdražji čevljar v Varšavi je bil Jekel, varšavski Pel. On je računal za par 30 zlatov, to je 4 rublje in 50 kopek. Navadna srednja cena na čevlje je bila 20 zlatov, to je tri rublje za par. Manjša stanovanja po dve sobi za neoženjence stala so navadno 200 zlatov ali 30 rubljev na leto. Mej krasnim spolom v Varšavi, kakor po vsej Poljski je bilo jako veliko lepih, posebno v srednjih, rokodelskih slojih. Vse so bile jako spretno, ljubeznive in nikakor ne nepristopne, posebno zakonske, mej katerimi ni bilo skoro sredine: ali so bile odlične žene, ali pa take, da jih vrag vzemi... Toda za druge so bile jako dobre... Po tem pa še podnebje, jako zmerno, prijetno in zdravo. Večkrat sem spal v ostrogu na prostem zraku, ko sem dejal na travo posteljno blazino in odel se z lahko letno odejo. V Visli so se začeli kopati včasih že sredi aprila in se je kopanje nadaljevalo do oktobra. Z jedno besedo, kar se tiče obilnosti in nizkih cen najpotrebnejših stvari za življenje, za pctrato in zabavo, kar se tiče veselje in vživanja, ga ni bilo mesta v Evropi, ki bi se bilo moglo primerjati z Varšavo v dvaj-